

Dagbog Budapest september 2010

Tirsdag d. 7-9-2010:

Vi havde en god flyvetur. Da vi ankom til Budapest og havde fået vores bagage, fik vi checket at cyklen var ok, men opdagede at Fru Kruses kuffert var beskadiget. Der var en bod fra arrangørerne af VM Tri og de hjalp os med transport til hotellet og med at få udfyldt blanket til Norwegian om den beskadigede kuffert.

Ankom til hotellet kl. 14.20 og kunne checke in med det samme, selv om det officielt først var kl. 15. Vi valgte fornuftigt nok at købe et kort til hver af os, som dækker alt transport med bus, sporvogn og metro i en uge for 120 kr. pr. person. Efter vi havde pakket ud, gik vi via de små gader til Kædebroen, desværre begyndte det at regne og det regnede stærkt da vi gik over broen. Ovre på den anden side tog vi bus 105 til Heltepladsen ved City Park. Desværre regnede det stadig og vi var blevet meget våde og kolde. Kort efter besøget på Heltepladsen, fandt vi en restaurant hvor vi gik ind og spiste. Derefter tog vi metro nr. 1 til Oktagon og derefter sporvogn nr. 6 til tæt på vores hotel. Vi var hjemme ved 21-tiden.

Onsdag d. 8-9-2010:

Efter morgenmaden gik vi op og tog sporvogn nr. 4 mod Oktagon og derefter bus 105 til Borghøjen ved Kædebroen. Vi tog den gamle bane op af bjerget og nød den blotte udsigt fra Borghøjen. Desværre var nogle af de ting vi ville se lukket p.g.a. en Vinfestival. Vi gik derfor videre til Mathias kirken og Fiskerbastionerne. Der var en rigtig flot udsigt over Pest siden af Budapest over mod Parlamentsbygningen. Vi var også inde og se Mathias kirken. Derefter tog vi bus nr. 16 til Pest siden af Kædebroen og videre med sporvogn nr. 2 til Parlamentsbygningen. Vi gik næsten hele vejen rundt om bygningen. Derefter videre med sporvogn nr. 2, vi ville på en lille rundtur på Margrethe øen med bus, men bus 26 som vi skulle have kørt med, kørte ikke fordi der var vejarbejde. Derefter videre med sporvogn 6 til Nyugati Palyaudvar, videre med Metroen til Arany János utca. Herfra gik vi videre til St. Stefan kirken. Det er en fantastisk flot kirke med meget guld overalt. Efter besøget i St. Stefan kirken fik vi lidt at spise inden vi gik hjem. Det var meningen at vi skulle have været med bus nr. 7, men den kørte ikke lige den rute, vi forventede, så det var 3 meget trætte personer der kom gående hjem ved 17:15- tiden. Da vi var kommet hjem, fik jeg samlet raceren, så den var klar til en kort prøvetur torsdag. Da det gennemgående var ret dårligt vejr, havde jeg ikke de store planer om at kører en lang tur. Problemet var også at finde et velegnet sted at kører, Budapest er *ikke* cyklisterens paradys. Om aftenen fandt vi en god restaurant ikke særlig langt fra vores hotel.

Torsdag d. 9-9-2010:

Efter morgenmaden tog vi med bus, sporvogn og metro til Gellért bjerget. Vi kom til at køre 1 station for langt med sporvognen, så vi gik lidt tilbage og tog bus nr. 27 op ad de stejle og smalle veje. Fra busholdepladsen var der stadig et stykke at gå og det var lidt hårdt for fru. Kruse at gå opad. Vi var så heldige at det lige klarede op i vejret, så der endda var sol og lidt blå himmel. Vi stod længe og nød den flotte udsigt over Budapest. Derefter gik vi hen til statuen, som symboliserer afslutningen af 2. verdenskrig. Damen med fredspalmen. Vi returnerede til vores udgangspunkt for foden af Gellért bjerget og ville tage bus 103 til Stævnepladsen, men den kørte desværre ikke lige der hvor vi havde forventet, så det endte med at vi gik hele vejen dertil. Kai skulle jo registrere, men det gik ikke så godt. Der var sket en fejl i registreringen i hans aldersgruppe, en forbytning af

Dagbog Budapest september 2010

badehætter, så han kunne ikke få registreret. Vi gik derfor ud og kikkede lidt på Raceområdet, for at få et overblik over området inden racet lørdag. Vi fik også lige spist lidt mad og nydt det forholdsvis gode vejr. Efter en times tid gik Kai igen ind for at registrerer og denne gang var alt heldigvis klar. Vores hjemtur blev lidt lang. På grund af Triathlon stævnet var mange af busserne og sporvognene omlagt, så det var ikke let at komme fra startområdet og hjem til hotellet. Vi tog en bus i modsat retning for at komme op på broen og over til Pest-siden, hvor forbindelserne var bedre. Det endte med at vi sammen med 3 New Zeelændere tog ud til endestationen og tilbage igen. Det tog lidt tid, men vi sparede fru. Kruse for mange trapper og et par kilometers gang. Om aftenen var vi til Åbningsceremoni og nationernes indmarch i rigtig dejligt vejr. Kai bar stolt Dannebrog, mens en lille dreng gik med et skilt med teksten "Denmark". De gik ind til musik fra Metallica – fedt. Næsten alle landene fik spillet noget kendt musik fra deres land. Der var en rigtig god stemning, med dans og musik. Selvfølgelig var der også de obligatoriske taler af forskellige prominente personer. Derefter var der pastaparty. Det tog Lisbeth og mig omkring 40 minutter at hente maden, så lange var køerne, det er den måde ungarerne arrangerer dette VM på. Vi kom til at sidde og spise sammen med nogle australiere, som vi snakkede rigtig godt med. Det viste sig at en af dem havde Mary's (kronprinsessen's) storesøster som spinning instruktør, sjovt sammentræf.

Fredag d. 10-9-2010:

Efter morgenmaden tog vi med bus 7 (i pis øs regnvejr) til Elisabethbroen og derefter med sporvogn 2 til Parlamentet. Lige overfor parlamentet ligger Etnografisk Museum, som vi besøgte. Desværre var en stor del af udstillingen ikke oversat til engelsk, så derfor lidt vanskeligt at forstå beskrivelserne. Der var også lavet en særudstilling om Finland og finnerne, som lignede det vi ved om Finland. Finsk er jo den nærmeste sprogstamme til Ungarsk, så derfor nok denne udstilling. Efter besøget på Etnografisk Museum fik vi lidt at spise, inden vi kørte tilbage til hotellet. I dag skulle Kai ud til startstedet og sætte cyklen op og da man ikke måtte tage cykel med i hverken bus, sporvogn eller metro, var der ingen anden vej i det dårlige vejr, end at tage en taxa. Det blev dog en lidt "sort" taxa, da alle de officielle var optaget (pris 5000 forint = 138 kr.). Lisbeth og jeg (+ cyklen) kørte med taxa'en ud til startstedet og i silende regnvejr fik Kai sat cyklen op. Vi havde taget Kai's våddragt med, da der var mulighed for at træne lidt i Donau, men da det var et forfærdeligt vejr, valgte Kai ikke at svømme. Vi kom fint retur fra startstedet via broen, sporvogn nr. 1, metro nr. 3 og sporvogn nr. 4/6. Vi spiste et sted vi havde udset os et par dage i forvejen, det var rigtig godt, men lidt dyrere end vi er vant til (ca. 400 kr. incl. Vin).

Lørdag d. 11-9-2010:

Så er det endelig Race day!

Væggeuret ringede kl. 4:15, taxa'en var bestilt til kl. 5:45 og så var det bare med at komme op og gøre sig klar. Alle tre var klar, da den igen "sort" taxa kom og hentede os (pris 5000 forint = 138 kr.). Vi blev i silende regnvejr kørt til startområdet, men da mange af vejene var spærret, blev vi sat af oppe på broen, så vi måtte i det dårlige vejr gå hele vejen til startområdet. Kai skulle ned til skiftezone hvor cyklen stod og placere alle de andre ting han skulle bruge i.f.m. løbet. (cykelsko, løbesko, cykelhjelm, løbebælte, solbriller, o.s.v.). Det var virkelig en klam omgang at klargøre i dette vejr. Der var store vandpytter alle steder i skiftezone og meget mudder. Kai fik gjort det hele klar og kom tilbage til Fru. Kruse & Lisbeth med våddragt, badehætte og svømmebriller. Han fik tisset af og våddragten på. Derefter skulle skiftetøjet afleveres i et telt, hvor de satte en label på med

Dagbog Budapest september 2010

startnummer, så det var nemt at finde igen. Det tog meget lang tid at aflevere tøjet, så Kai kom kun ca. 5-10 minutter ned til svømmestart før han skulle i vandet. Han startede kl. 8:05.

Racet:

Vi blev kort før start ledt hen til pontonen, hvor vi skulle starte. Vi satte os ned og fik lige stukket fødderne i det kolde vand, som officielt skulle være ca. 16 grader, men andre sagde omkring 14 grader. Koldt var det i hvert tilfælde. Et minut før start skulle vi hoppe i vandet og starten gik med én hånd på pontonen. Jeg lagde mig midt i feltet og ventede et øjeblik med at svømme i starten, for ikke at komme i slåskamp fra starten og det gik også fint. Jeg lå selvfølgelig i den bagerste del, men hellere det end få et dårligt VM fra starten. Jeg havde 2 gange inden starten dyppet svømmebrillerne i det kolde vand og det gjorde at de slet ikke dukkede under svømmeturen. Det var en pæn lang løbetur fra Donau og til skiftezone, så der var ikke så meget vand tilbage i dragten, den var derfor ikke nem at få af. Mit skifte var ikke så hurtigt, fordi jeg lige skulle se om brillerne dukkede i det regnfulde vejr. Det gjorde de, så jeg valgte at både cykle og løbe uden briller. Cykelturen gik efter de dårlige vejrforhold rigtig godt, så hvis vi ikke skulle have løbet omkring 400 meter med cyklen i skiftezone, havde jeg nok ligget på omkring 34-35 km/t som gennemsnit, helt sikkert det hurtigste jeg nogensinde har kørt 20 km på. Skiftet fra cykel til løb var ok, men den lange løbetur gennem muddret med cyklen havde tæret lidt på kræfterne. Løbeturen forløb fint set i forhold til min ikke optimale forberedelse p.g.a. min achillessene skade. Kort før målet på Kædebroen stod Lisbeth med et lille Dannebrogflag, som jeg kunne løbe i mål med – herligt! På trods af de dårlige odds, havde jeg et godt løb, uden at mærke noget til skaden og jeg forbedrede min tid fra VM i Hamburg for 3 år siden med 2-3 minutter. **Den officielle tid var 01:26:07.**

Link til resultaterne: http://www.triathlon.org/results/results/2010_dextro_energy_triathlon_-_itu_triathlon_world_championship_grand_final/5076/

Da jeg var kommet i mål blev jeg fotograferet, fik lidt vand, frugt og et tæppe for at holde varmen. Det var igen begyndt at regne. Jeg gik over til Fru Kruse og Lisbeth for at snakke lidt med dem, inden jeg tog båden tilbage til startområdet. Men igen var den ungarske organisation ikke særlig god, så vi stod masser af atleter og frøs, inden vi langt om længe kom med båden. På båden tilbage til skiftezone gik snakken lystigt mellem atleterne fra forskellige lande. Jeg var i et hjørne med Australiere, Englændere og en Brasilaner. Hun (Brasilaneren) var til VM for første gang og syntes at det største problem for hende var det kolde vejr. Der hvor hun kom fra, var det aldrig under 15 graders varme om vinteren. Det var første gang hun svømmede i åbent vand, der hvor hun kom fra havde de kun svømmebassiner at træne i, der var omkring 1000 km til kysten. Da vi kom tilbage til skiftezone, ville jeg lige hente rygsækken, der hvor vi skulle aflevere skiftetøjet, men igen var organisationen fuldstændig ude af drift. Det tog mig næsten 1 time at få min rygsæk og det endte med at jeg selv hentede den, da de unge mennesker, som skulle gøre det, slet ikke var deres opgave voksen – hvilke skandale. Ikke nok med det men samtidig regnede det så meget, så alle blev fuldstændig gennemblødt, mens de stod og ventede på deres tøj, hvis de ikke var det i forvejen. Da jeg endelig havde fået udleveret mit tøj gik jeg ned til cyklen og fik samlet alle mine ting i rygsækken, returnerede derefter til udgangen af skiftezone gennem vand og mudder. Jeg måtte gå den første ½ km med cyklen (i Look cykelsko), inden jeg kom op på broen ved skiftezone. Derefter cyklede jeg tilbage til hotellet via fortov, Undergrundsstationer og andre umulige steder. Jeg forstår godt at alle vi har mødt roser København for at være en god by at cykle i, for dette er ikke et sted for cyklister!

Dagbog Budapest september 2010

Da jeg kom hjem til hotellet, sad mine supportere (fru Kruse & Lisbeth) og forsøgte at få varmen efter den kolde og våde tur. Vi fik lidt frokost på værelset og derefter en lille eftermiddagslur. Derefter lidt dagbogsskriveri, mail og endelig gik vi ud og spiste ved 19:30-tiden.

Søndag d. 12-9-2010:

Søndag tog vi efter morgenmaden til Rudas Fördö, som er et af mange kurbade i Budapest. Badet ligger på Buda-siden ved Elisabeth-broen lige nedenfor Gellért bjerget. Det er et af de ældste bade oprindeligt fra 1550 og bygget af Ali og Sokoli Mustafa, som var **paschaer*** af Buda.

Det er skønt at slænge sig i de varme kilder, specielt dagen efter et triathlon VM stævne. Det nyrestaurerede thermalbad, med vægge af kampesten og smykket med flotte fontæner og statuer, er en dejlig oplevelse. Det store hovedbassin ligger under en smuk hvælving, hvor der udenom er fire mindre bassiner med rindende vand fra undergrunden med forskellig temperatur (28, 30, 33 & 42 grader). Her lever den ungarske badekultur, hvor de lokale hænger ud. Det behagelige er, at om søndagen er badet for alle. Køn, størrelse og farve virker ligegyldigt, og intet virker påtaget eller dømmende. Folk snakker om alt og intet, bodybuildere sidder side om side med gamle damer, og kærestepar kysser eller masserer ømme skuldre.

Link til nogle af de mange bade i Budapest: www.spasbudapest.com

* **pasha**, ærestitel, der blev båret af ledende osmanniske militære og civile embedsmænd. Den er afledt af osmannersultanens persiske titel *padishah* 'storhersker, kejser'.

Da vi kom ud af badet gik vi de få meter til promenaden langs Donau og så på de mange triathleter der passerede, i dag var det den Olympiske distance der blev konkurreret i.

Vi tog derefter tilbage til Pest-siden for at kikke lidt på Synagogen. Her fik vi en rundvisning først inde i Synagogen, derefter på "Museet for Jødisk Historie og Religion" og sluttelig udenfor ved mindesmærket "Sølvtræet", hvis blade bærer navne på jødiske ofre i tyske kz-lejre og ungarske ghettoer. Det var meget interessant og samtidig rystende at hører historien.

Senere på eftermiddagen fik jeg skilt cyklen ad og placeret den i cykeltasken. Det er jo desværre snart tid til at vi igen skal hjemad.

Om aftenen var vi til afslutnings ceremoni for VM Triathlon. Det var igen, som til åbnings ceremonien super dejligt vejr, så stemningen var rigtig god. Det gode orkester, den fine stemning og det gode vejr gjorde at det var en super dejlig aften. Højdepunktet ved præmieoverrækkelsen var, da den mandlige vinder af 80 år og ældre klassen lavede sit eget show. Han var bare fantastisk, tænk sig at kunne lave det han gjorde i den alder. Jeg må tilstå at tårerne løb ned af mine kinder, da han optrådte. Men også mange af de mange handicappede fik rigtigt stort bifald. Da der blev budt op til dans, listede vi af sted over Petöfi-broen for at se Budapest og broerne med lys på. Derefter tog vi med sporvogn nr. 6 tilbage til hotellet.

Mandag d. 13-9-2010:

Efter morgenmaden fik vi pakket lidt af vores tøj, som nu var blevet tørt. Jeg fik skrevet lidt dagbog og fandt ud af at vi skulle med Donau båden kl. 11. Så ved 10-tiden gik vi fra hotellet til bus nr. 7 og tog den til Pest-siden af Elisabeth-broen. Derefter gik vi lidt ned ad gågaden og videre ned mod Donau. Efter kort tid var vi ved udflugts båden fra firmaet Legenda. Det passede fint med tiden, da vi sejlede omkring et kvarter efter vi kom. Der var afgang kl. 11 og det kostede 2900 Forint pr.

Dagbog Budapest september 2010

person (80 kr.). Det var en dejlig tur, hvor vi først sejlede lidt ned ad Donau til omkring midt mellem Elisabeth-broen og Friheds-broen. Derefter sejlede vi mod strømmen, under Elisabeth-broen og Kædebroen videre mod Margretheøen samt broen ved margretheøen. Vi sejlede hele vejen rundt om øen og satte på nordvestsiden passagere af og sejlede derefter retur til vores udgangspunkt. Alt i alt tog turen 1 time og 15 minutter. Da vi var kommet i land fandt vi en dejlig restaurant med udsigt til Borghøjen.

Efter vi havde spist gik vi hen og tog sporvogn nr. 2 til Kædebroen, derefter bus 105 til Buda-siden af Kædebroen og endelig bus nr. 16 op til Borghøjen. Vi ville have taget Kabelbanen op, men da vi næsten ikke har flere ungarske penge tilbage, tog vi bussen i stedet, da vi har billet til den.

Vinfestivallen var heldigvis færdig nu, men desværre havde alle museerne lukket. Men vi fik endnu engang set den flotte udsigt over Budapest og desuden en del statuer ved slottet. Tilbagekørslen fra Borghøjen tog lang tid p.g.a. myldertiden og fordi der var sket en ulykke på Kædebroen, Så vi sad ”fast” i bus nr. 16 et godt stykke tid. Fra bus 16 hoppede vi over i bus nr. 105, skiftede i Oktogon til sporvogn nr. 4 og gik det sidste velkendte stykke hjem til hotellet. Om aftenen fik vi sagt farvel til Budapest på vores favorit restaurant, som var rigtig god, men også lidt dyr.

Tirsdag d. 14-9-2010:

Vi blev planmæssigt hentet af en minibus, dog var der lige en finsk dame som skulle følges med os. Vi kom til lufthavnen i god tid, så vi sad udenfor og nød det gode vejr. Det gik planmæssigt med afgang, selv om de var lidt strenge med at undersøge alle taskerne i Security. I Københavns lufthavn stod vores trofaste chauffør Jimi og tog imod os. Det var tre trætte og mætte af indtryk personer, som fik sig et godt måltid med rødvin til inden sengetid.

Alt i alt havde det været en god tur, men den ville havde været meget bedre, hvis vejret havde været bare lidt bedre.